

[Indenrigsministeren.]

beløb der stilles til rådighed for den, men sundhedsstyrelsen udtaler tillige som sin absolutte opfattelse, at det er en nødvendig forudsætning for, at en sådan propaganda kan få succes, at der samtidig gennemføres en begrænsning i eller et forbud mod reklamer for salg af cigaretter.

Sundhedsstyrelsen tillægger disse synspunkter så stor vægt, at den finder, at der, hvis der ikke frivilligt ved aftaler med tobaksbranchen kan opnås begrænsninger i reklameringen, bør udstedes et almindeligt forbud mod reklamer for salg af cigaretter. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at jeg allerede har indledet forhandlinger med tobaksindustrien om en nedsættelse af reklameudgifterne.

Endelig tiltræder sundhedsstyrelsen udvalgets udtalelse om, at det ikke kan anbefales, at der oprettes tobaksafvænningsklinikker i den form, man indtil nu kender dem, men sundhedsstyrelsen finder dog, at spørgsmålet om afvænningsklinikker bør gøres til genstand for en nærmere undersøgelse.

Om min egen indstilling kan jeg sige til det ærede medlem, at jeg er positivt indstillet over for at søge at finde midler til at begrænse de farer, udvalget har beskæftiget sig med, og at jeg finder, at udvalget har gjort et særdeles værdifuldt arbejde, men foranstaltninger fra det offentlige side af den karakter, som udvalget og sundhedsstyrelsen har peget på, vil kræve omhyggelige overvejelser og forhandlinger til en række forskellige sider. Jeg kan oplyse det ærede medlem om, at jeg er i gang med begge dele.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aage Fogh* til finansministeren:

„Finder finansministeren ikke — under hensyn til den voldsomme stigning i prisen på jord — anledning til at skærpe bestemmelsen i lov om særlig indkomstskat § 7 A. og til at instruere vurderingsmyndighederne om at vurdere den jord, der er egnet til byggegrunde, noget højere, end tilfældet er nu?

Finder finansministeren det formålstjenligt, at der f. eks. ved udarbejdelse af eksempler på virkningerne af lov-

bestemmelserne om grundstigningsskyld spredes kendskab om disse virkninger?“

Aage Fogh: Det spørgsmål, jeg har at stille til den højtærede finansminister, kunne jeg egentlig have delt i tre, men for at spare tid har jeg taget det samlet.

Foranlediget af dagspressens meddelelse om jordsalg til opsigtsvækkende priser har jeg indhentet nærmere oplysninger om en række tilfælde, hvoraf jeg nævner tre:

For det første: et gods på ca. 700 tdr. land, der var vurderet til 1,8 mill. kr., er solgt for 8,7 mill. kr. Det skønnes, at der skal betales ca. 1 mill. kr. i særlig indkomstskat. Der er betalt ca. 5 gange ejendomsskylden, og der er ca. 6 mill. kr. til sælgeren, når ejendomsskylden og den særlige indkomstskat er dækket.

Det andet tilfælde er en bondegård, der sælger 50 tdr. land for 1 mill. kr. Da sælgeren har købt i 1936, skal der ikke betales særlig indkomstskat. Jorden var vurderet til 37 øre pr. m² og blev solgt for 363 øre pr. m² eller for 10 gange vurderingen.

For det tredje: en bondegård vurderet til 190 000 kr. er solgt for 1 100 000 kr. Grundværdien var før salget ansat til 86 000 kr., den blev ved omvurderingen ansat til 419 000 kr. I særlig indkomstskat skal der betales ca. 200 000 kr. Købesummen er her 6 gange vurderingen. Der er det interessante i denne forbindelse, at denne gård er købt af en fabrikant, der formodentlig i de kommende år kan afskrive sit underskud på gården over fabrikkens overskud.

Jeg kunne fremdrage flere eksempler, men de tre er vist nok til at understrege, at den gældende lov om beskatning af særlig indkomst ikke inddrager disse arbejdsfri indkomster under en rimelig beskatning.

Dertil kommer, at disse og lignende jordsalg har stor inflatorisk virkning. De pågældende sælgere vil være pengestærke købere, der efterspørger andre landejendomme, hvorved priserne drives op til skade for den ungdom, der i fremtiden skal drive dansk landbrug.

I samme forbindelse vil jeg gerne rejse problemet med jordens vurdering og grundstigningsskylden. Ved et nøjere studium af loven om grundstigningsskyld har jeg fået den opfattelse bekræftet, at loven i og for sig er god nok, men at vurderingsmyn-